

ΣΤΙΣ ΣΕΥΧΕΛΛΕΣ ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΤΡΕΛΕΣ (ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ)

Την Παρασκευή 3/2, ημέρα προγραμματισμένου meeting μεταξύ εργοδοσίας και εργαζομένων, η εργοδότης Α.Π.Ρ. ανακοίνωσε, χωρίς καμία προηγούμενη προειδοποίηση, τη διακοπή της λειτουργίας της επιχείρησης. Ύστερα από πολύμηνη απουσία της και με το μαγαζί να λειτουργεί στον “αυτόματο”, δήλωσε ρητά πως σε ένα μήνα η επιχείρηση θα κλείσει, χωρίς να θέσει καταληκτική ημερομηνία, με 30 εργαζόμενα να τίθενται “εν μια νυκτί” σε καθεστώς ανεργίας.

Η εν λόγω επιχείρηση αποτελεί κλασική περίπτωση εναλλακτικού μαγαζιού και δε διαφέρει σε τίποτα από την πλέον παγιωμένη συνθήκη που επικρατεί στον κλάδο. Πίσω απ’ το παρείστικο και χαλαρό κλίμα που προωθείται, επικρατούν συνθήκες υπερεντατικοποίησης και εργοδοτικής αυθαιρεσίας. Συμβάσεις που δεν ανταποκρίνονται στις πραγματικές αποδοχές, ανύπαρκτες νυχτερινές και κυριακάτικες προσαυξήσεις, ενώ δώρα και επιδόματα καταβάλλονται με το δηλωμένο ημερομίσθιο και όχι με τις πραγματικές απολαβές, σε εξαντλητικές βάρδιες που πολλές φορές το διάλειμμα θεωρείται πολυτέλεια. Συμβάσεις αορίστου χρόνου για εργαζόμενα που έρχονται για εποχική εργασία στη θερινή σεζόν του μαγαζιού, δίχως να τους αναγνωρίζεται η εποχικότητα, με την πλέον γνωστή στον κλάδο “συμφωνία” των 5 ευρώ, προφανώς επίσης χωρίς καμία προσαύξηση κτλ. Η παραπάνω συνθήκη είχε ως αποτέλεσμα μαζικές παραιτήσεις, με την εργοδότης να είναι συνειδητά απύσχα, την ίδια στιγμή που τα υπόλοιπα εργαζόμενα συνέχιζαν να εργάζονται υπό αυτό το καθεστώς με τα ταμεία να “γεμίζουν” αφού μιλάμε για μία άκρως κερδοφόρα επιχείρηση.

Ωστόσο, τους τελευταίους μήνες εργαζόμενα ξεκίνησαν μία σειρά διεκδικήσεων όσον αφορά την καταβολή των νόμιμων δεδουλευμένων τους. Παράλληλα, κατόπιν συζητήσεων για διάφορα περιστατικά που είχαν συμβεί στο μαγαζί (κακοποιητικές συμπεριφορές, λεκτική βία κ.ά), διεκδίκησαν επίσης τη διασφάλιση ενός αξιοπρεπούς περιβάλλοντος εργασίας, κόντρα στις παγιωμένες συμπεριφορές που εφαρμόζονταν και στη λογική “αυτά συμβαίνουν όταν υπάρχει πίεση”. Αυτή η συλλογική πίεση έφερε την εργοδοσία προ των ευθυνών της, η οποία απάντησε με την απόλυση της συναδέλφισσάς μας Ε. Αφού η εργοδότης αντιλήφθηκε ότι δεν υπήρξε υποχώρηση εμφανίστηκε με διάθεση “συμφιλιωτική” και υποσχέθηκε πως θα υπάρξουν τροποποιήσεις στις συμβάσεις με τις οποίες θα λαμβάνονται όλες οι νόμιμες απολαβές βάση του πραγματικού ωρομισθίου. Αυτό όμως δεν συνέβη ποτέ, καθώς επέλεξε για ακόμη μία φορά να μην εμφανίζεται ούτε δια ζώσης στα καθορισμένα μίτινγκ αλλά ούτε και τηλεφωνικά. Σε συνέχεια των παραπάνω, την ίδια περίοδο πρώην εργαζόμενα διεκδικούν δικαστικά τις νόμιμες αξιώσεις τους, αφού η εργοδότης αρνήθηκε να τις αναγνωρίσει.

Γνωρίζουμε πολύ καλά πως τα αφεντικά ξέρουν μόνο από προνόμια και καμία υποχρέωση. Γνωρίζουμε επίσης πως τα κέρδη τους βγαίνουν απ’ τη δική μας υπεραξία και ενισχύονται με τη μη καταβολή των δεδουλευμένων μας και η μόνη τους απάντηση στις διεκδικήσεις είναι η εκδικητικότητα και η σθεναρή υπεράσπιση των συμφερόντων τους.

Για εμάς η μόνη απάντηση απέναντι τους είναι οι συλλογικές διεκδικήσεις, η οργάνωση στη βάση και η ενδυνάμωση της ταξικής μας συνείδησης στους χώρους εργασίας.

Το μόνο που έχουμε είναι η μία το άλλο.

Άμεση καταβολή των δεδουλευμένων στα εργαζόμενα που διεκδικούν δικαστικά τις αξιώσεις τους.

Άμεση καταβολή των δεδουλευμένων στα εν ενεργεία εργαζόμενα.

Οργάνωση και στήριξη των σωματείων βάσης.

**ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΣΕΡΒΙΤΟΡΩΝ ΜΑΓΕΙΡΩΝ
ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ**